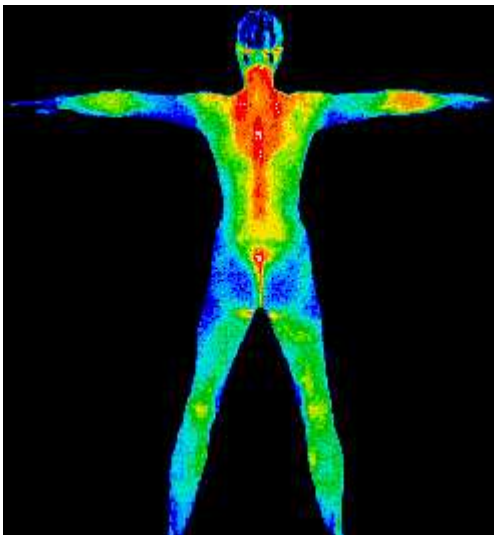

Kus on kurja juur

Polarisatsioon: veemolekul on polaarne

1. Meie kere on pidevalt kontaktis kõikvõimaliku mikrolainelise (elektromagnet-) kiirgusega

- Vähe sellest, ta ise kiirgab soojuskiirgust:
 - võimsusega ca 100 W
 - kiirguse maksimumiga 12...14 mikromeetrit:
 - ehk sagedusel keskmiselt 2.5 GHz
- vt Planck's law of black-body radiation
- Seda lainepikkuste vahemikku nimetatakse isegi "elulained"
- Selles lainepikkuste vahemikus on ka infrapunasuna kiirgus
- ... ja üldse pidavat kolekasulik olema

2. Samas vahemikus või selle läheduses toimivad ka meile tuntud ja meie poolt kardetud kiirgusallikad:

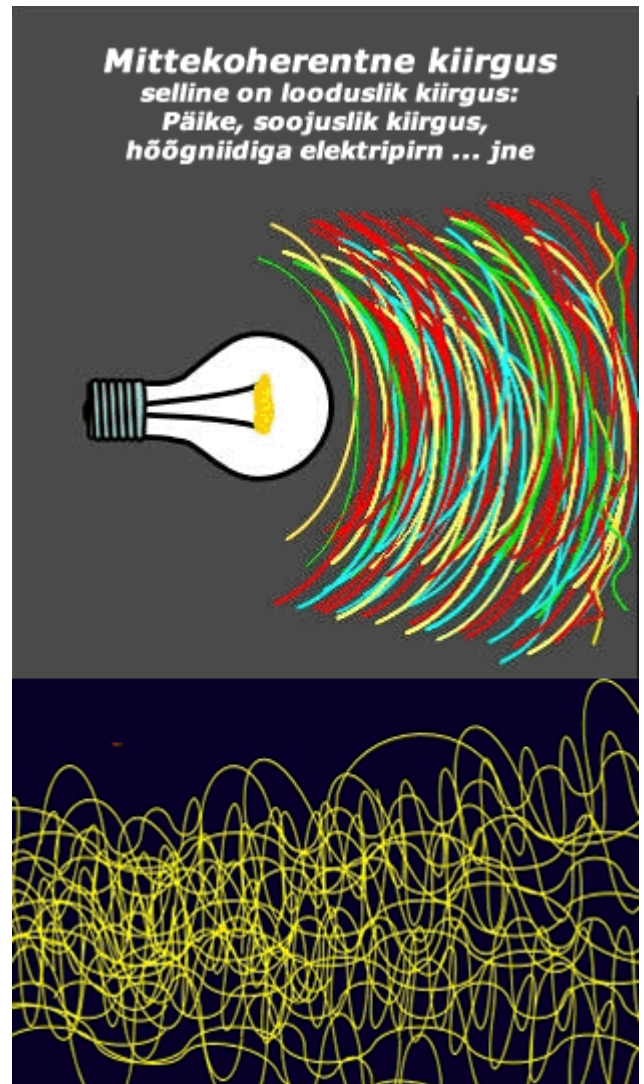
- Mikrolaineahi 2,45 GHz, lainepikkus 11,23 mikromeetrit
- Mobiil GSM 2G, 3G, 4G suur hulk sagedusi vahemikus 880 MHz ... 2690 MHz, lainepikkused 11...34 mikromeetrit
- WiFi, sh sülesrvuti 2400 MHz, lainepikkus 12,5 mikromeetrit
- ... jne

Tekib õigustaud küsimus:

“Milles on siis asi, et ühed kiirgused on kasulikud ja teised, väidetavalt, kahjulikud?”

Võtmesõna on:

veemolekulid on polaarsed

Esimest liiki kiirgus on soojusliku iseloomuga, mittekoherentne kiirgus, mis veemolekulide orientatsioonile mingit mõju ei avalda. ja ei avalda et sellepärast, et tal puudub üks kindel sagedus, pidevus ja polarisatsioonitasand ... ühesõnaga: igasugune looduslik kiirgus on paras segapuder, mis orienteerib veemolekule suvalistes suundades, säilitades seega loodusliku olukorra

Teisel juhul on tegu kiirgusega, mida iseloomustab kindel sagedus, faas ja polarisatsioonitasand.

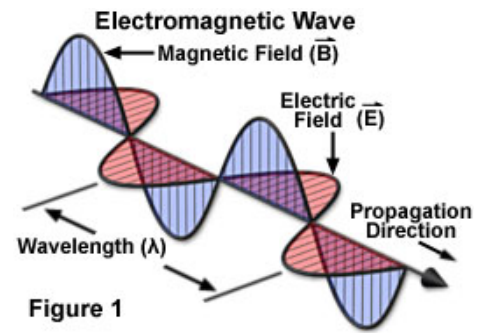
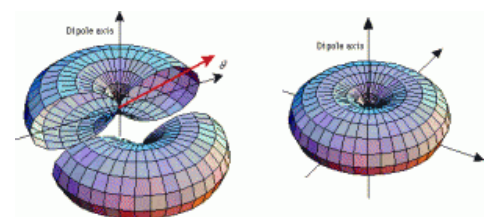
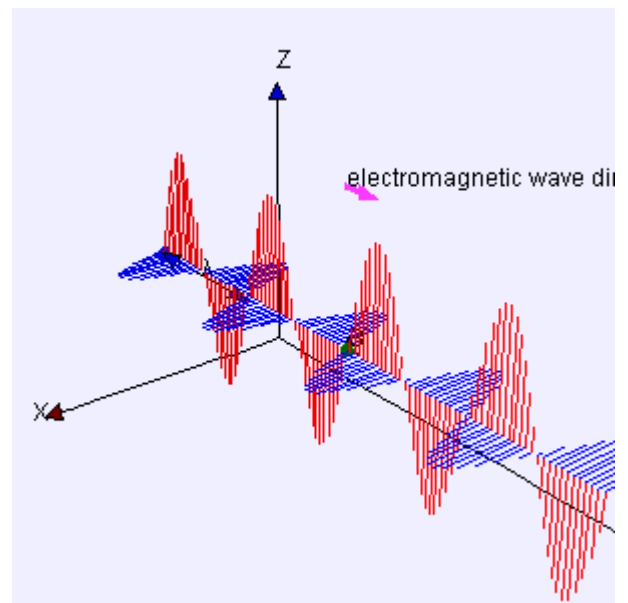

Figure 1
 Sideseadmete elektromagnetväli on polariseeritud

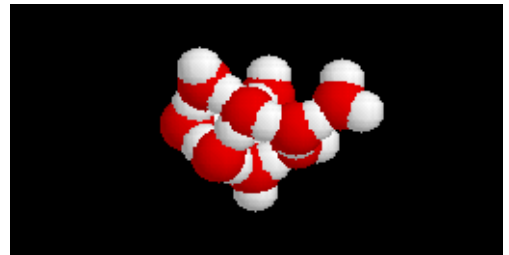
Tüüpiline mobiiltelefoni kiirguse suunadiagramm

Sellega avaldab selline kiirgus veemolekulidele mõju, mis on analoogiline mikrolaineahju omaga, kuigi tuhandetes kordades väiksemas mastaabis:

- Mikrolaineahi – 1 kW

- GSM – 500 mW, 2000 x väiksem *
- WiFi – 32 mW, 32150 x väiksem **

Lisaks, kui mikrolaineahi kontsentreerib kogu kiirguse objektile, siis sideseadmete kiirgus jaotub suuremale ruumialale, seega ei anna ülaltoodud võimsuste vahekorrad asjast päris selget pilti: sideseadmete reaalselt mõjuvad kiirgusvõimsused on kümnetes, kui mitte sadades, kordades väiksemad.

Kui polariseeritud veemolekul satub elektrivälja, siis suvaliselt orienteeritud molekulid orienteeruvad ja hakkavad võnkuma välise elektrivälja taktis

Kõrvalolevas animatsioonis on näha, kuidas välisesse elektromagnetvälja sattunud veemolekulid moodustavad algselt juhuslikult orienteeritud kogumist orienteeritud kogumi ja **hakkavad võnkuma**.

See näeb küll ilus välja, kuid lisaks soojuse eraldumisele avaldab veel senitundmatuid – reeglina kahjulikke – mõjusid.

Kokkuvõte

Kõik traadita elektrisidega seoses ilmnedavad võivad kahjulikud mõjud toimivad kahe faktori koostoimel:

- Veemolekuli polaarsus
- Sideseadmete poolt kiiratava elektromagnetkiirguse koherentsus

Kuna me veemolekuli polarisatsiooni ära keelata ei saa, jääb ainsaks lahenduseks sidepidamine mittekoherentse või sellele sarnase kiirgusega.